

MÉS INFORMACIÓ

<https://www.denvercenter.org/news-center/kent-haruf-the-complete-final-interview>

<https://granta.com/the-making-of-a-writer>

BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

**Biblioteques
Públiques
de Catalunya**

Avinguda del Parc, 280
Espai La Lluna
ALPICAT
Whatsapp 606 12 78 33

A/e:

biblioteca@alpicat.cat

Web:

<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:

<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

<http://atena.biblioteques.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30

Bústia exterior de retorn de préstec

Ens trobem el dia:

8 de maig de 2025, 19h.

Moderador: Jordi Souto

KENT HARUF

El vincle més fort

Colorado (EEUU), 1943-2014

Llicenciat en arts i literatura per la Universitat de Wesleyan, Nebraska, va rebre els guardons que concedeixen la Fundació Whiting i l'Associació de Llibreters Mountains & Plains, el premi Wallace Stegner i el John Dos Passos de literatura, així com una menció de la Fundació PEN/Hemingway i les distincions que atorguen *Los Angeles Times* i *The New Yorker*. També va ser finalista del National Book Award. Haruf va morir el novembre del 2014, just després d'acabar *Nosaltres en la nit* (Angle Editorial, 2017). Amb la Triologia de Holt (Cançó de la plana, *Capvespre* i *Benedicció*) va aconseguir el reconeixement unànim dels lectors i la crítica literària gràcies a una prosa plàcida i senzilla, amb què explora les emocions i les relacions humanes d'una petita comunitat rural.

S'acaba de publicar en català *Balada de Holt*, que va ser el seu segon títol.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

El 1984 Holt començava a omplir les llibreries i les prestatgeries dels lectors. Kent Haruf aleshores poc es devia imaginar que aquest poble fictici del Colorado rural calaria amb tanta força en els lectors, fins i tot anys després de la seva mort. Que la primera novel·la de les sis que va publicar porti per títol *El vincle més fort* ja era símptoma i preludi de tot el que vindria després, perquè un cop entrem a Holt, difícilment voldrem sortir-ne.

La trajectòria literària del novel·lista nord-americà destaca, sobretot, per la seva traça a l'hora de fer interessant la quotidianitat en indrets recondits, de fer-nos pròpies històries alienes que per norma no són alegres i joioses,

però, en canvi, són reals. L'autor ens endinsa en les vides dels personatges sense embuts ni maquillatge i sap transformar aquestes rutines en quelcom entranyable. Ho fa bonic i és fàcil trobar-se enmig de Main Street i sentir-se un habitant més d'aquest racó de món. En el cas d'*El vincle més fort* el drama i el patiment són encara més intensos i explícits que en la resta de llibres; hi ha un fil conductor que desgrana una trama familiar i genera una intriga més accentuada que en la *Trilogia de Holt* (Periscopi, 2017, 2018 i 2019), on el plaer de llegir és en la bellesa literària i la narració calmada i fragmentada del dia a dia de cada habitant; o que en *Nosaltres en la nit* (Angle, 2017), amb dos ancians de setanta anys com a protagonistes que obren les portes a l'afecte i l'amistat.

Es tracta d'una història de vincles familiars, no necessàriament afectius. Serem espectadors de la vida de dos germans que estan «atrapats ben fondo», lligats a un pare pervers en un paisatge que els alimenta i alhora els empresona. Però també és una història de vincles sentimentals i d'amistat, vincles que suposen un bri d'esperança, una llum que hi és i fa pampallugues, malgrat ser impalpable. Veurem com cada personatge se sent aferrat a altres vides que no són la seva, com cerca la dignitat i lluita a contracorrent per sobreviure i sentir que actua correctament en un ambient del tot advers i cruel. Haruf ens apropa a la vida de l'Edith — des del seu naixement a finals del segle XIX fins a la vellesa — a través dels ulls d'en Sanders Roscoe, el narrador, un home que al principi no acabarem de tenir clar qui és ni quin paper juga en l'argument, però que ens interpel·la tota l'estona i que agraïrem anar descobrint a poc a poc. Per aconseguir aquest contacte i fer-nos partícips de la història — vet aquí un altre vincle: narrador i

lector—, l'autor utilitza la segona persona repetides vegades — «pensa-hi», «escolta», «ho entens, oi?»—, de manera que ens convertim en el periodista que amb atenció va escoltant tot el que li explica en Sanders sobre l'Edith i la seva família per arribar a entendre per què ella, als vuitanta anys, és acusada de l'assassinat del seu germà, en Lyman, i què hi ha de veritat en els fets.

Ja ho veieu, l'univers de l'escriptor és una comunitat rural del Colorado que traspasa fronteres perquè tot el que hi passa és extensible a qualsevol altre lloc. Haruf és llar i caliu. El lligam entre lector i personatges va més enllà de la trama, és personal i emocional. I tot això no seria possible sense un (enyorat) Haruf amant del detall narratiu. Si és tan fàcil connectar amb la realitat *holtiana* és gràcies a aquesta habilitat seva per generar interès i amor per les coses petites i senzilles. Els cossos colrats del sol, el treball al camp, el pèl llustrós del bestiar, un llenguatge genuí i col·loquial que enlluerna de bonic —em trec el barret amb la magnífica traducció—, la pastura solitària i acalorada, els primers petons amb «nassos que es fan nosa i barbetes que topen»... Tot això només passa a Holt i «és punyeterament fantàstic si saps com mirar-t'ho».

L'univers de Kent Haruf, Helena Batlle. Revista Mirall, juliol 2021

Si heu llegit la trilogia de Holt, no deixeu passar aquesta prèvia esplèndida. Si encara no us heu endinsat en les vides tan normals de la gent que habita aquesta crua, insignificant, intensa població de Colorado, comenceu per aquí, que és l'inici de tot, i ja no ho podreu abandonar.

Kent Haruf escriu tan i tan bé que gairebé fa basarda. Enveja. Són els colors, la llum, els silencis d'aquests habitants d'un poble inventat que bé mereix un tros de terra real (vent i pols i arbres plantats per a domesticar-la) que ens la col·loqui al mapa, un punt minúscul i determinant per a cadascun dels seus habitants. I per a nosaltres, també, ara que ja el coneixem. Cereals i vaques i vida dura. I l'amor, que de vegades guanya i de vegades no.

Imperdibles. La gent de Holt, Núria Cadenes.

Web personal. 5 d'octubre de 2021